

Inventarisatie financiële aspecten TOM

Aanleiding:

Bij de behandeling (advies) door de UR van de Conceptbegroting UT 2015-2019 (UR 14-179) heeft het College de volgende inventarisatie aan de UR toegezegd:

1. Hoeveel is er per opleiding beschikbaar voor docentinzet na aftrek van de forfaitaire onderwijsoverhead;
2. Hoe de facultaire overhead wordt toegerekend aan de opleidingen;
3. Per faculteit: De systematiek die wordt gehanteerd voor de verdeling van het onderwijsbudget naar modules en docenten;

Tevens is toegezegd dat de uitkomsten van deze inventarisatie waar nodig zullen worden betrokken bij de vereenvoudiging van het verdeelmodel en ter bevordering van een zo groot mogelijke uniformiteit bij verrekening van onderwijs op basis van personele inzet.

Inventarisatie:

De inventarisatie heeft plaatsgevonden. Daarbij zijn de gegeven budgetten uit de Kaderstelling getoetst aan de door de faculteiten gevulde TOM-verrekenmatrix (een specificatie van het begrotingsstramien) en is bij de faculteit ter plaatse bekeken en besproken hoe e.e.a. in de praktijk wordt uitgewerkt.

Ad. 1: Beschikbaar voor docentinzet: In onderstaande tabel zijn de onderwijsbudgetten, de forfaitaire overheadlasten en het netto beschikbare budget 2015 voor docentinzet gegeven.

Faculteit	opleiding	Kaderstelling		TOM-verrekenmatrix			Docent-inzet	Toelichting % overhead	
		TOM-budget	effecten comp.	budget opl.	overhead	overhead %		maximum 30% + indien van toepassing 50% opslagfactor	
		1	2	3=(1+2)	4	5=(4/1)x100%	6=(3-4)		
CTW	CIT	1218	-83	1135	411	33,7%	724	}	30%+(50% van 30%)= max 45%
	IO	1649	-77	1572	629	38,1%	943		Werkelijke kosten, max 45%
	WB	1817	-52	1765	801	44,1%	964		
EWI	CREA	926	111	1037	417	45,0%	620	}	
	EE	720	86	806	324	45,0%	482		30%+(50% van 30%)= max 45%
	TI	819	99	918	369	45,1%	549		incl. verrekening vaste voet M€ 0,5
	BiT	443	53	496	199	44,9%	297		
	TW	507	60	567	228	45,0%	339		
TNW	AT	1017	-222	795	377	37,1%	418	}	
	BMT	956	-191	765	367	38,4%	398		30%+(50% van 15%)= max 37,5%
	ST	591	-125	466	224	37,9%	242		incl. verrekening vaste voet M€ 1,0
	TN	807	-173	634	307	38,0%	327		
	TG	3259	-703	2556	1794	55,0%	762		30%+(50% van 60%)=max. 60%
BMS	EPA	1087	0	1087	329	30,3%	758	}	
	GZW	684	0	684	205	30,0%	479		
	IBA	2565	0	2565	722	28,1%	1843		Werkelijke kosten, max 37,5%
	TBK	1177	0	1177	353	30,0%	824		
	CW	736	288	1024	293	39,8%	731		
	PSY	2087	862	2949	814	39,0%	2135		

Kolom 1: Tom-budget per opleiding cf. kaderstelling (bijlage 6a). Hierop verrekend:

Kolom 2: per saldo de compensatie van effecten van de besluiten tot :

- laten vervallen van de Ba-EC overgangsbekostiging 2015 (eenmalig 2015) en

- terugdraaien van de Ba-Ma schuif (2015-2017) (Kaderstelling bijlage 6 onderdeel E en F)
- de tijdelijke overgangmaatregelen MB/GW.
- Daarnaast zijn door opleidingen eigen verwachtingen opgenomen m.b.t. het budget voor Academische Vorming dat vooralsnog centraal is geparkeerd.

Kolom 4 en 5: Voor wat betreft forfaitaire overhead is het volgende, richtinggevend, in de Kaderstelling opgenomen: *“De werkelijke, aan opleidingen te relateren, overhead wordt op het bruto TOM-budget in mindering gebracht. Daarbij geldt een maximum voor de overhead van 30% + indien van toepassing 50% opslagfactor”*.

Wanneer we de basis (lage) bekostiging op 100 stellen, betekent dit concreet voor de door het Rijk:

- Laag bekostigde opleidingen: de werkelijke overheadkosten met een maximum van 30%.
- Hoog bekostigde opleidingen (factor 1,5) de werkelijke overheadkosten met een maximum van $((100 \times 30\%) + (50 \times 50\%)) / 150 = 36\%$.
- Top bekostigde opleiding (TG: factor 3) de werkelijke overheadkosten met een maximum van $((100 \times 30\%) + (200 \times 50\%)) / 300 = 43\%$

Uit de tabel blijkt:

Dat CTW/WB en EWI een hogere forfait hanteren volgens de formule: $30\% + (50\% \times 30\%) = 45\%$. Aangegeven wordt dat dit relatief hogere forfait noodzakelijk is i.v.m. de infrastructuurkosten i.r.t. relatief kleine opleidingen. Dit hogere forfait heeft vooral consequenties wanneer opleidingen onderwijs van andere faculteiten / opleidingen afnemen. De te betalen vergoeding, o.b.v. het relatieve aandeel in een module, wordt berekend over een lager budget voor docentinzet.

BMS blijft met de werkelijke kosten van de overhead per opleiding onder of in de buurt van het forfait. Dit laatste geldt ook voor TNW, m.u.v. TG, dat een kostenomvang boven de norm laat zien.

Vaste voeten i.v.m. kleine opleidingen binnen zware infrastructuur:

Hoe zijn de vaste voeten aan TNW (M€ 1,0) en EWI (M€ 0,5) verrekend? Binnen TNW aan de opleidingen toegewezen o.b.v. aantal bezette practicumstoelen en binnen EWI in mindering gebracht op het totaal van de overheadkosten waardoor opleidingen met een lager relatief aandeel in de overheadkosten worden belast. Beide faculteiten zijn vrij gelaten in de wijze van verrekening van de vaste voet. Beide gehanteerde systematieken zijn acceptabel.

Ad. 2: Toerekening facultaire overhead aan opleidingen

Facultaire overhead = Onderwijs overhead + algemene facultaire overhead.

Onderwijs overhead: In de wijze van toerekening aan opleidingen zijn geen uniforme richtlijnen gegeven. Algemeen gangbaar binnen faculteiten is het d.m.v. een kostenverdeelstaat inzichtelijk maken van de omvang van overheadkosten en via verdeelsleutels toerekenen aan de opleidingen (zowel bachelor als master). De omvang van de toe te rekenen overhead aan opleidingen is aan een maximaal forfait gebonden (zie boven).

Algemene Facultaire Overhead: Afspraak is dat deze overhead rechtstreeks in rekening wordt gebracht bij vakgroepen, te dekken uit het totaal van de aan de vakgroep toegerekende OW-OZ-budgetten. Alle faculteiten bevestigen deze handelwijze.

TNW heeft echter als enige faculteit de opleidingen ingericht als kostenplaats en hecht er aan de integrale kosten van de opleiding te kennen. Daarom wordt een relatief gering aandeel van de algemene facultaire overhead ook aan de opleidingen toegerekend. Voor de vergoeding aan het toegeleverde OW heeft dit overigens geen consequenties; de overheadkosten worden afgetopt tot het correcte maximale forfait.

Ad.3 Doorverdelingssystematiek.

De Kaderstelling geeft een handelwijze voor de doorverdeling van de netto OW-middelen: *“De OLD verdeelt het totale netto budget over de drie studiejaren en vervolgens over de modules per studiejaar op basis van bijvoorbeeld aantal studenten, intensiteit van het onderwijs a.g.v. verschillende werkvormen en op basis van overige inzichten.*

De OLD bepaalt het procentuele aandeel per vakgroep van de te leveren onderwijsinspanning per module”.

Deze beschrijving geeft duidelijk de eigen verantwoordelijkheid van de OLD weer. Binnen de faculteiten is deze handelwijze gehanteerd, al worden nuances aangebracht. Zo zijn er OLD's die eerst de inzet van tutoren van budget voorzien, om daarna de relatieve aandelen per vakgroep te bepalen.

Uniformering van deze handelwijze kan punt van aandacht zijn bij de volgende Kaderstelling.

EWI hanteert t/m 2016 nog een hybride doorverdeling; een deel van het budget o.b.v. EC-realisatie en een deel o.b.v. docentinzet. Binnen EWI zullen beide systemen nauwelijks verschillen opleveren. EWI overweegt om m.i.v. B2016 over te stappen op één systeem; de docentinzet.

Om de doorverdelingssystematiek te vereenvoudigen is al eens geopperd een uniforme verrekenprijs te bepalen voor de, aan andere faculteiten/opleidingen, toegeleverde OW-inspanning. In het verlengde van deze inventarisatie is dit idee nog eens voorgelegd aan de faculteiten. Unaniem wordt aangegeven dat, na de eerste moeizame opstart van onderlinge afstemmingen, de relatieve aandelen per vakgroep in de modules nu 'staan'. Eenmaal gemaakte afspraken zijn niet in die mate aan veranderingen onderhevig dat dit nog een zware administratieve last met zich meebrengt.

Een uniforme verrekenprijs van het toegeleverde OW wordt niet noodzakelijk of zelfs wenselijk geacht.

'minimale' vergoeding toegeleverd OW:

Een andere gehoorde reden voor een uniforme verrekenprijs is een dermate gering budget per opleiding/module dat 'het de moeite niet loont' OW toe te leveren. Ook dit is nagegaan: Als voorbeeld is genomen de leerlijn Wiskunde in de 1^e module van B1 van de OW-afnemende opleidingen. Faculteiten/opleidingen is gevraagd aan te geven hoeveel EC's de leerlijn betreft, het studentenaantal en de vergoeding die de leerlijn hiervoor ontvangt. Als standaardrendement is 70% gehanteerd.

Overigens: Bij alle opleidingen is geconstateerd dat de vergoeding aan de leerlijn ook wordt bepaald o.b.v. het relatief aandeel in de te leveren onderwijsinspanning in de module; op dezelfde wijze als voor de 'eigen' vakgroepen.

In onderstaande tabel zijn berekeningen gegeven van een vergoeding per student en per EC.

Opleiding	Aantal EC EC	Aantal studenten	standaard rendement	Totaal EC's voldoende	wiskunde relatief	vergoeding Wiskunde (k€)	prijs per student (€)	Prijs per EC (€)
WB	3	130	70%	273	15%	16,2	178	59
IO	4	110	70%	308	17%	27,2	353	88
CiT	4	70	70%	196	18%	14,6	298	74
TBK	6	85	70%	357	44%	44	739	123
AT	4	80	70%	202	24%	12,3	220	69
BMT	3	70	70%	126	17%	7,4	150	54
ST	4	50	70%	140	24%	8,1	233	57
TG	5	130	70%	449	33%	30,4	335	81
TN	4	70	70%	196	24%	10,8	221	56

De berekende prijs per student en per EC lijkt alleszins redelijk en komt gemiddeld uit op circa €80/EC. Daarbij ook te bedenken dat de werkvorm vooral een hoorcollege zal zijn en dat uit de ontvangen EC-prijs de overhead niet meer gedekt hoeft te worden.

Fluctuaties van de vergoeding per opleiding en module zullen altijd blijven. E.e.a. afhankelijk t-2 bekostiging van de opleiding (groei-/krimp situatie), actueel studentenaantal, relatief aandeel en keuzes van de OLD bij budgetverdelingen over studie jaren en modules.

Conclusie:

De Kaderstelling is vooral richtinggevend in de wijze van bepalen van het budget voor docentinzet en de doorberekening hiervan. Hoewel er per faculteit enkele interpretatieverschillen te constateren zijn, geeft dit geen aanleiding tot het maken van verdere voorschrijvende afspraken.

-/-/-/-/-/-/-